

plek, waar hij in den Oppert gewoond en gewerkt heeft en gestorven is (tegenwoordig nr. 113). Wat let ons dus om in één van beide door een passenden gevelsteen den voorbijganger op Rotterdam's begaafden zoon opmerkzaam te maken?

En verder kunnen wij een bezoek brengen aan zijn graf in de Grootte kerk Trans nr. 77, niet ver van den ingang tegen het koorhek aan en een krans neerleggen op de zerk, als een dankbare hulde van hedendaagsch Rotterdam. Dat zou tevens voor velen, die anders niet in de St. Laurens plegen te komen, nog eens een aanleiding kunnen zijn, om zich te overtuigen wat een pracht van een gebouw wij in die Grootte kerk bezitten.

Maar beter nog, veel beter zou het zijn om onze stadgenooten meer bekend te maken met zijn leven en werken. Het eerste heb ik in dit artikel trachten te doen, maar het tweede zou gedaan moeten worden door voordrachten en geschriften van vakgeleerden. En dan ten slotte het allerbest door een tentoonstelling van zijn werken in te richten. Wat Boymans van zijn grafisch werk zelf bezit, is nog niet bijster veel, maar zeker zou deze voorraad door bruikleen tijdelijk kunnen worden aangevuld. Wellicht zou het dan ook mogelijk zijn, om naast het Rotterdamsche doek de andere schilderijen te hangen, die thans door de deskundigen als zijn werk beschouwd worden. Maar dit alles zal te zijner tijd gereedelijk aan de directie van ons Museum kunnen worden overgelaten. Zij zal zeker den besten weg weten te vinden, om te bereiken, dat velen in de gelegenheid gesteld worden van Buytewech's heerlijke kunst te genieten.